

Sygn. akt I C 413/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 lutego 2016 r.

Sąd Rejonowy w Łowiczu Wydział I Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Anna Zbyrowska

Protokolant: staż. Agnieszka Tomaszewicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 lutego 2016 r. w Ł.

sprawy z powództwa A. M.

przeciwko R. M.

o zwolnienie zajętych przedmiotów spod egzekucji

1. umarza postępowanie w zakresie ruchomości zajętych u dłużników T. G. i A. G. w dniu 23 kwietnia 2014 roku przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Łowiczu (...)w sprawie egzekucyjnej o sygn. akt Km 186/14 w postaci:

- a) ciągnika rolniczego marki W. (...) o nr rej. (...),
- b) maszyny (...) ze stołem nr (...), silnikiem nr (...)
- c) maszyny (...) nr boczny (...) ze stołem i silnikiem
- d) maszyny (...) ze stołem i silnikiem
- e) maszyny dwuigłówni (...) nr boczny (...) ze stołem i silnikiem
- f) overlock (...) 627-00-1CD-01/995-01
- g) overlock (...) 627-00-1CD-01/995-01 ze stołem i silnikiem oraz prowadnicą do wszycia gumek i ramiączek
- h) overlock (...) 672-23-2CD-31/151-33 ze stołem i silnikiem
- i) maszyn S. (...) sztuki ze stołem i silnikiem 2YK-2AC
- j) sprężarki MAR SC typ EC TIGER (...) MAR (...)
- k) kosiarki samojezdnej (...) 5150 (...) (...),

1. oddała powództwo w pozostałej części,
2. zasądza od powoda A. M. na rzecz pozwanego - R. M. kwotę 1.225,67 zł (jeden tysiąc dwieście dwadzieścia pięć złotych sześćdziesiąt siedem groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu,
3. nakazuje pobrać na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Łowiczu tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych:

a) od powoda A. M. kwotę 495,26 zł (czterysta dziewięćdziesiąt pięć złotych dwadzieścia sześć groszy)

b) od pozwanego R. M. kwotę 712,70 zł (siedemset dwanaście złotych siedemdziesiąt groszy).

Sygn. akt I C 413/14

UZASADNIENIE

Powód – A. M. w pozwie złożonym w dniu 4 czerwca 2014r. przeciwko pozwanemu – R. M. wniósł o zwolnienie od egzekucji następujących ruchomości:

- 1) maszyny (...) ze stołem nr (...), silnikiem nr (...)
- 2) maszyny (...) nr boczny (...) ze stołem i silnikiem
- 3) maszyny (...) ze stołem i silnikiem
- 4) maszyny szwalniczej JUKI (...) -4 ze stołem i silnikiem
- 5) maszyny szwalniczej (...) tzw. rygiel ze stołem i silnikiem
- 6) maszyny Juki dwuigłówni (...) ze stołem i silnikiem
- 7) maszyny dwuigłówni JUKI nr boczny (...) ze stołem i silnikiem
- 8) maszyny overlock (...) 627-00-1CD-01/995-01
- 9) maszyny overlock (...) 627-00-1CD-01/995-01 ze stołem i silnikiem oraz prowadnicą do wszycia gumek i ramiączek
- 10) maszyny overlock (...) 672-23-2CD-31/151-33 ze stołem i silnikiem
- 11) maszyn S. (...) sztuki ze stołem i silnikiem 2YK-2AC
- 12) ram do overlocka – 2 sztuki
- 13) sprężarki MAR SC typ EC TIGER (...) MAR (...),
- 14) rowera S. V.
- 15) kosiarki do trawy (...) Italy (...) spalinowej
- 16) ciągnika rolniczego marki W. (...) o nr rej. (...),
- 17) kosiarki samojezdnej (...) 5150 (...) (...), tzw. traktorka do koszenia trawy z koszem zasypowym

zajętych dnia 23 kwietnia 2014 roku przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Łowiczu (...) w sprawie egzekucyjnej o sygn. akt Km 186/14. Jednocześnie powód wniósł o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu żądania pozwu powód podał, iż w toku egzekucji prowadzonej przeciwko dłużnikom A. i T. małżonkom G. zostały zajęte maszyny i urządzenia, które stanowiły jego własność. Dodał, że ciągnik rolniczy stanowi jego własność od 1984 r., kosiarka do trawy (...) Italy została przez niego zakupiona w dniu 15 lipca 2011 r. Jeśli chodzi o maszyny szwalnicze (...), to zostały one wskazane w raporcie z wyceny maszyn szwalniczych PHU (...) s.c. w B. ze stycznia 1997 r. Sprecyzował, że traktorek do koszenia trawy zakupił wspólnie z małżonką w dniu 13 maja 2010 r., zaś córka i zięć nie korzystali z tego urządzenia. Powód wyjaśnił nadto, że sprężarkę posiada od kilkunastu lat i nabył ją jeszcze przed zawarciem związku małżeńskiego przez córkę A. G., zaś cztery maszyny T. A. oraz cztery maszyny Juki wymienione w protokole zostały przez niego zakupione w ramach prowadzonej

działalności gospodarczej. Zdaniem powoda, ruchomości opisane w poz. 8 i 10 zawiadomienia nie figurują w protokole zajęcia ruchomości z dnia 23 kwietnia 2014 r., dlatego brak jest podstaw do ich zajęcia. Powód A. M. złożył wniosek o udzielenie zabezpieczenia powództwa poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego do w/w ruchomości do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia sprawy (pozew k. 2-3v).

Postanowieniem z dnia 1 sierpnia 2014 r. Sąd Rejonowy w Łowiczu zabezpieczył powództwo A. M. o zwolnienie zajętych rzeczy spod egzekucji przez zawieszenie postępowania egzekucyjnego w sprawie Km 186/14 w zakresie ruchomości w postaci, oddalając wniosek o zabezpieczenie w pozostałym zakresie (postanowienie k.32). Kolejnym postanowieniem z dnia 1 września 2014 r. Sąd Rejonowy w Łowiczu uwzględnił zażalenie pełnomocnika pozwanego jako oczywiście uzasadnione i uchylił pkt 1 postanowienia wydanego w dniu 1 sierpnia 2014 r. w trybie art. 395 par. 1 k.p.c., oddalając wniosek powoda A. M. o zabezpieczenie powództwa poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego (postanowienie k.123). Sąd Okręgowy w Łodzi postanowieniem z dnia 8 grudnia 2014 r. utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie z dnia 1 września 2014 r. (postanowienie Sądu Okręgowego w Łodzi k.199-202).

W odpowiedzi na pozew z dnia 20 stycznia 2015 r. pozwany R. M., działając przez profesjonalnego pełnomocnika, wniósł o oddalenie powództwa jako oczywiście bezzasadnego i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych. W uzasadnieniu stanowiska pełnomocnik strony pozwanej wskazała, że powód, poza oświadczeniami dłużników (córci i zięcia powódki) nie poparł swojego roszczenia żadnymi wiarygodnymi dowodami, które wskazywałyby, że przysługuje mu własność ruchomości objętych żądaniem pozwu, nie przedstawił żadnych dokumentów, w tym faktury VAT bądź innego rachunku, które uprawdopodobniałyby zasadność wytoczonego powództwa. Strona pozwana podniosła, że dowodem potwierdzającym własność maszyn szwalniczych nie jest raport z wyceny maszyn szwalniczych w firmie PPHU (...) S.C., albowiem powód nie uprawdopodobnił, aby którakolwiek z maszyn wymienionych w pozwie odpowiadała określonej pozycji w raporcie z wyceny. Po drugie, działalność gospodarcza została zakończona w 2001 r., zatem w ocenie pozwanego, trudno uznać, by powód przez cały ten okres był w ich posiadaniu. Odnośnie traktorka samojezdnej do koszenia trawy, pełnomocnik pozwanego wskazał, że do odpisu pozwu nie został załączony paragon, który nie jest rachunkiem imiennym i nie może stanowić środka dowodowego potwierdzającego, iż jego posiadaczowi przysługuje własność towaru nim objętego. Zdaniem strony pozwanej, powyższe działania podejmowane są przez dłużników, w celu wyzbycia się składników posiadanego majątku, celem uniemożliwienia zaspokojenia wierzytelności przysługującej pozwanemu (odpowiedź na pozew k.207-210). Argumentację tą pełnomocnik pozwanego powtórzył w piśmie procesowym z dnia 24.02.2015 r. (pismo procesowe k.225-226).

W piśmie procesowym z dnia 10 lutego 2015 r., w odpowiedzi na stanowisko strony powodowej, powód poparł w całości swoje powództwo. Wskazał, że wniosek o załączenie dokumentacji księgowej firmy (...) jest bezprzedmiotowy, ponieważ kwestionowane maszyny nie są używane w prowadzonym przedsiębiorstwie. Zdaniem powoda dokumentacja spółki (...) zaginęła, zaś spółka uległa rozwiązaniu w 2001 r. Dodał, że pozostałe podnoszone przez pełnomocnika pozwanego okoliczności i wnioski dowodowe nie mają znaczenia w niniejszej sprawie, dlatego wniósł o ich oddalenie (pismo procesowe powoda k.218a).

Na rozprawie w dniu 22 czerwca 2015 r. powód, działając przez profesjonalnego pełnomocnika ustanowionego z urzędu podtrzymał w całości żądanie pozwu, natomiast pełnomocnik pozwanego wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych (protokół rozprawy z dnia 22.06.2015 r. k.286).

Postanowieniem z dnia 9 czerwca 2015 r. Sąd cofnął powodowi zwolnienie od kosztów oraz ustanowienie pełnomocnika z urzędu, skazując go na grzywnę w kwocie 1.000 złotych (postanowienie k.279-280)

W piśmie procesowym z dnia 09 grudnia 2015 r. oraz na rozprawie w dniu 9.12.2015 r. powód A. M. cofnął powództwo wraz ze zrzeczeniem się roszczenia w części dotyczącej zwolnienia spod zajęcia ciągnika rolniczego W., poparł powództwo w pozostałej części, wnosząc o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego kosztów procesu. Z kolei strona

pozwana na rozprawie w dniu 9 grudnia 2015 r. wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu (pismo k.341-341v, protokół rozprawy k.345).

Na rozprawie w dniu 12 lutego 2016 r. powód oraz pełnomocnik pozwanego podtrzymali dotychczasowe stanowiska w sprawie (protokół rozprawy k.356).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 15 kwietnia 2015 r. wierzyciel R. M. złożył wniosek do Komornika Sądowego o wszczęcie postępowania egzekucyjnego przeciwko dłużnikom A. G. i T. G. na podstawie tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty wydanego przez Sąd Okręgowy w Łodzi z dnia 21 czerwca 2012 r. w sprawie I C 152/12, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem tegoż Sądu z dnia 14 kwietnia 2014 r., celem wyegzekwowania należności głównej w wysokości 1.100.000 złotych wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 14 czerwca 2012 r. i kosztami procesu w kwocie 20.967 złotych.

(dowód: wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego k.1-3 akt Km 186/14)

W toku prowadzonego postępowania egzekucyjnego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Łowiczu (...) w sprawie Km 186/14, Komornik dokonał zajęcia w dniu 23 kwietnia 2014 r. na posesji dłużników w B. ul. (...) ruchomości, w tym wszystkich wymienionych w żądaniu pozwu. W trakcie dokonywanych czynności zajęcia ruchomości obecna była H. M. (1).

(dowód: protokół zajęcia ruchomości k. 103-106 akt Km 186/14)

Komornik Sądowy (...) wyznaczył termin I licytacji ruchomości, a w dniu 25 czerwca 2014 r. dokonał sprzedaży zajętych ruchomości w sprawie Km 186/14 m.in. w postaci: rowera S. V., kosiarki do trawy (...) Italy (...) spalinowej, maszyny Juki dwuigłówni (...) wraz ze stołem i silnikiem, maszyny szwalniczej JUKI (...) tzw. rygiel ze stołem i silnikiem, maszyny szwalniczej JUKI (...) -4 ze stołem i silnikiem, ramy do overlocka (2 sztuki) i dwuigłówni Juki z silnikiem i stołem.

(dowód: obwieszczenie o pierwszej licytacji ruchomości k.247-248, protokół sprzedaży ruchomości k.281, k.283, k.285, k.287-289 akt Km 186/14)

Postanowieniem z dnia 26 czerwca 2014 r. Komornik Sądowy (...) zwolnił spod zajęcia ciągnik rolniczy marki W. (...) o nr rej. (...), albowiem dłużnicy złożyli oświadczenie, że są rolnikami i opłacają KRUS, zaś w/w pojazd jako należący do rolników prowadzących gospodarstwo rolne należy do przedmiotów, które nie podlegają egzekucji.

(dowód: postanowienie z dnia 26.06.2014 r. k.314 akt Km 186/14)

Nieruchomość położona w B., ul. (...) stanowi własność córki powódki – A. G. od 1996 r. lub 1997 r., zaś powód A. M. zamieszkuje wspólnie z żoną H. M. (1) na posesji na podstawie ustanowionej służebności osobistej mieszkania, zajmując parter budynku mieszkalnego. Z kolei małżonkowie G. zajmują pomieszczenia na piętrze.

W okresie od 18 kwietnia 1994 r. do 30 listopada 2003 r. powód A. M. prowadził działalność gospodarczą pod firmą Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowo – Usługowe (...) s.c. z siedzibą w B., której przedmiotem była produkcja odzieży wierzchniej, kostiumów kąpielowych i bielizny oraz sprzedaż detaliczna i hurtowa tych produktów. Po rozwiązaniu spółki cywilnej powód podzielił się po połowie maszynami szwalniczymi ze swoim współnikiem T. K.

Od 24 kwietnia 2014 r. powód prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą (...) A. M. z siedzibą w B..

(dowód: zaświadczenie z Urzędu Gminy B. k.238, wydruk z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, częściowo zeznania powoda A. M. k.242-243, k.345v, zeznania świadka H. M. (1) k.389)

W dniu 13 maja 2010 r. A. M. zakupił od C. S., prowadzącego działalność gospodarczą pod Firmą Handlową (...) w N. kosiarkę samojezdną (...) 5150 (...) (...), tzw. traktorek do koszenia trawy z koszem zasypowym za kwotę 8.400 złotych. Powód zapłacił za kosiarkę gotówką, zaś sprzedawca wystawił paragon na zakup, albowiem powód nie prowadził wówczas działalności gospodarczej. Powód okresowo serwisował kosiarkę w firmie (...) w okresie objętym gwarancją. A. M. był wyłącznym użytkownikiem kosiarki, zajmując się ogrodem.

(dowód: zeznania świadka C. S. k.288, paragon k.237, zeznania świadka P. L. k.289, częściowo zeznania świadka H. M. (1) k.290, zeznania powoda A. M. k.243v, k.345v)

Postanowieniem z dnia 19 stycznia 2016 roku Komornik Sądowy umorzył egzekucję w zakresie nie sprzedanych na licytacji i nie przejętych przez wierzyciela ruchomości, m.in.: maszyny (...) ze stołem nr (...), silnikiem nr (...), maszyny (...) nr boczny (...) ze stołem i silnikiem, maszyny (...) ze stołem i silnikiem, maszyny szwalniczej JUKI (...) -4 ze stołem i silnikiem, maszyny Juki dwuigłówki (...) ze stołem i silnikiem, maszyny dwuigłówki JUKI nr boczny (...) ze stołem i silnikiem maszyny overlock (...) 627-00-1CD-01/995-01, maszyny overlock (...) 627-00-1CD-01/995-01 ze stołem i silnikiem oraz prowadnicą do wszycia gumek i ramiączek, maszyny overlock (...) 672-23-2CD-31/151-33 ze stołem i silnikiem, maszyn S. (...) sztuki ze stołem i silnikiem 2YK-2AC, sprężarki MAR SC typ EC TIGER (...) MAR (...), kosiarki samojezdnej (...) 5150 (...) (...), tzw. traktorka do koszenia trawy z koszem zasypowym.

(dowód: postanowienie k.392-392v akt Km 186/14)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o powołane powyżej dowody z dokumentów, złożonych w niniejszej sprawie, których żadna ze stron nie kwestionowała ani pod względem ważności bądź autentyczności, a Sąd nie znalazł podstaw, by zrobić to z urzędu, a nadto w oparciu o dokumenty znajdujące się w aktach postępowania egzekucyjnego Km 186/14.

Sąd dokonywał ustaleń faktycznych w sprawie także na podstawie zeznań świadka H. M. (1) w zakresie, w jakim stwierdziła, że mąż był właścicielem tzw. traktorka do koszenia trawy, albowiem okoliczność tą potwierdziły obiektywne dowody zgromadzone w sprawie. Odnośnie tytułu własności do pozostałych ruchomości, a nadto osiągniętych przez powoda dochodów i zgromadzonych oszczędności, to Sąd uznał, że zeznania świadka nie zasługują na walor wiarygodnych i zostały uzgodnione na potrzeby toczącego się postępowania. Dokonując oceny zeznań świadka H. M., nie umknęło uwadze Sądu, że jest ona osobą najbliższą dla powoda, a nadto bezpośrednio zainteresowaną korzystnym rozstrzygnięciem sprawy wytoczonej przeciwko wierzycielowi córki i zięcia. Z tych powodów Sąd z dużą ostrożnością oceniał jej zeznania, weryfikując je pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie.

Sąd dokonywał ustaleń w sprawie w oparciu o zeznania powoda A. M. w zakresie, w jakim znalazły one potwierdzenie w pozostałych dowodach uznanych za wiarygodne. Sąd dał wiarę jego twierdzeniom, że z własnych środków zakupił kosiarkę tzw. traktorek do koszenia trawy. Okoliczność ta znajduje bowiem potwierdzenie w dokumencie w postaci paragonu wystawionego na zakup kosiarki. Dodatkowo, przesłuchany na ta okoliczność świadek C. S. potwierdził, że powód A. M. zakupił u niego kosiarkę. Wyjaśnił, że pamięta tą okoliczność, albowiem powód płacił gotówką, nadto w tamtym okresie czasu sprzedawanych było tylko ok. 3 kosiarek tego typu rocznie. Świadek dodatkowo uszczegółowił, że powód serwisował kosiarkę w jego sklepie. Sąd dał wiarę jego twierdzeniom, albowiem są logiczne i korespondują z dowodem w postaci paragonu, a nadto z zeznaniami powoda A. M. i świadków: H. M. (1) i P. L., układając się w logiczny ciąg zdarzeń. Z kolei świadek P. L. przyznał, że A. M. był użytkownikiem traktorka do koszenia trawy, dodając, że widział go, koszącego trawę w ogrodzie.

Jeśli chodzi o zeznania pozwanego R. M., to nie miały one znaczenia w niniejszej sprawie, albowiem pozwany nie posiadał wiedzy na temat ruchomości oraz osoby, której przysługuje do nich tytułu własności.

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

W pierwszej kolejności należy podnieść, że osobie, której prawa podmiotowe zostały naruszone wszczętą egzekucją, przysługuje powództwo ekscydencyjne – o zwolnienie zajętego przedmiotu spod egzekucji. Jego podstawą prawną jest

art. 841 § 1 k.p.c., który stanowi, że osoba trzecia może w drodze powództwa żądać zwolnienia zajętego przedmiotu od egzekucji, jeżeli skierowanie do niego egzekucji narusza jej prawa (§ 1). Powództwo można wnieść w terminie miesiąca od dnia dowiedzenia się o naruszeniu prawa, chyba że inny termin jest przewidziany w przepisach odrębnych (§ 3). Powództwo o zwolnienie zajętego przedmiotu spod egzekucji stanowi środek merytorycznej obrony osoby trzeciej, której prawa zostały przez egzekucję naruszone. Powództwo ekscydencyjne, w przeciwieństwie do powództwa opozycyjnego, nie jest ukierunkowane na zwalczanie tytułu wykonawczego, ale zmierza do przeciwstawienia się prowadzeniu egzekucji z określonego przedmiotu. Legitymacja czynna służy wyłącznie osobie trzeciej, której prawa zostały naruszone w konkretnym postępowaniu egzekucyjnym.

W pierwszej kolejności należy podnieść, że ustawodawca ograniczył czasowo dopuszczalność wniesienia powództwa przewidzianego w art. 841 § 1 k.p.c. wprowadzając w § 3 miesięczny termin, który biegnie od dnia, gdy osoba trzecia dowiedziała się o zajęciu. Termin określony w art. 841 § 3 k.p.c. jest terminem prawa materialnego i nie podlega przywróceniu, a uchybienie mu skutkuje oddaleniem powództwa. Trzeba w tym miejscu dodatkowo zaakcentować, iż wobec zastosowanej konstrukcji prawnej zbadanie omawianej kwestii formalnej niejako wyprzedza merytoryczną ocenę żądania, albowiem sam fakt uchybienia terminowi z art. 841 § 3 k.p.c. powoduje bezwzględną konieczność oddalenia powództwa bez potrzeby oceny jego merytorycznej zasadności (tak Sąd Apelacyjny w Szczecinie w wyroku z dnia 17 kwietnia 2013 r., w sprawie I ACa 79/13).

Sąd uznał, że termin do wytoczenia powództwa przeciwegzekucyjnego w niniejszej sprawie został zachowany, albowiem Komornik Sądowy powiadomił powoda o zajęciu ruchomości i możliwości złożenia powództwa z art. 841 kpc pismem z dnia 05 maja 2014 r. Wprawdzie w aktach Km 186/14 brak jest zwrotnego potwierdzenia odbioru zawiadomienia od powoda, niemniej od daty pisma do chwili złożenia pozwu nie upłynął okres 1 miesiąca. Należy w związku z tym uznać, że powództwo zostało wniesione z zachowaniem terminu i podlega rozpoznaniu merytorycznemu.

Z uwagi na fakt, że Komornik Sądowy postanowieniem z dnia 19 stycznia 2016 r. wydanym w sprawie Km 186/14 zwolnił spod zajęcia część ruchomości, zwolnienia których domagał się powód, dlatego Sąd w tym zakresie umorzył postępowanie na podstawie art. 355 par. 1 k.p.c., uznając, że wydanie orzeczenia merytorycznego stało się bezprzedmiotowe. Wprawdzie Komornik zwolnił spod zajęcia również tzw. traktorek do koszenia trawy z koszem zasypowym, niemniej, na uwagę zasługuje okoliczność, iż w ocenie Sądu powód w toku prowadzonego postępowania udowodnił, że w/w kosiarka stanowiła jego własność, m.in. poprzez obiektywny dowód z dokumentu w postaci paragonu na zakup i zeznania świadka C. S., którym Sąd dał wiarę w całości. Pośrednio, okoliczność, że powód był wyłącznym użytkownikiem traktorka potwierdził także w swych zeznaniach świadek P. L., a Sąd na ich podstawie dokonywał ustaleń faktycznych w sprawie. Okoliczność powyższa miała znaczenie w zakresie rozstrzygnięcia o kosztach procesu, co zostanie omówione w dalszej części uzasadnienia. Jeśli chodzi o pozostałe ruchomości o łącznej wartości 3.000 złotych zwolnione przez Komornika, to Sąd uznał, że powód nie udowodnił, aby stanowiły one jego własność. Wprawdzie powód przedstawił raport z wyceny maszyn szwalniczych, stanowiący majątek dawnej firmy powoda, ale bez uprawdopodobnienia, że dotyczy maszyn szwalniczych objętych pozwem. Nadto powód, nie przedstawił faktur VAT na zakup maszyn, mimo, że zostały one nabyte na potrzeby działalności gospodarczej. Jeśli chodzi o sprzężarkę, to zdaniem Sądu powód nie przedstawił dowodu potwierdzającego przynależność tej ruchomości do jego majątku, przestając na zeznaniach świadka H. M. (1), którym Sąd nie dał wiary.

Jednocześnie, Sąd w pozostałym zakresie powództwo oddalił, uznając, że nie można żądać zwolnienia spod egzekucji rzeczy, które w toku postępowania licytacyjnego zostały już sprzedane (tak Sąd Apelacyjny w Gdańsku w wyroku z dnia 22 stycznia 2014r., w sprawie I ACa 318/13), a taka sytuacja miała miejsce w niniejszej sprawie. Ruchomości w postaci: rowera S. V., kosiarki do trawy (...) Italy (...) spalinowej, maszyny Juki dwuigłównki MF 860 wraz ze stołem i silnikiem, maszyny szwalniczej JUKI (...) tzw. rygiel ze stołem i silnikiem, maszyny szwalniczej JUKI (...) -4 ze stołem i silnikiem, ramy do overlocka (2 sztuki) i dwuigłównki Juki z silnikiem i stołem zostały skutecznie sprzedane w toku postępowania licytacyjnego w dniu 25 czerwca 2014 r. Powództwo z art. 841 § 1 k.p.c. ma na celu wyjęcie spod egzekucji, a więc zapobieżenie możliwości zaspokojenia się wierzyciela. Staje się zatem bezprzedmiotowe po jego zaspokojeniu. Od tej chwili osoba trzecia może jedynie żądać naprawienia szkody wywołanej przeprowadzeniem egzekucji z przedmiotu,

do którego miała prawo. Rozstrzygnięcie tego rodzaju żądań nie jest jednak dopuszczalne w sprawie z powództwa o zwolnienie zajętego przedmiotu spod egzekucji z uwagi na treść art. 321 § 1 k.p.c. (por. Komentarz do art. 841 k.p.c. pod red. J. Jankowskiego, Legalis). W sprawie o zwolnienie zajętej rzeczy od egzekucji powód może - po dokonaniu przez komornika sprzedaży tej rzeczy - zmienić roszczenie na żądanie zwolnienia od egzekucji kwoty pieniężnej uzyskanej ze sprzedaży. Na taką możliwość wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z 24 października 2007 r. w sprawie IV CSK 271/07 (L.). Taka zmiana roszczenia w sprawie niniejszej nie miała jednak miejsca. Z uwagi zatem na fakt, iż w niniejszej sprawie doszło już do sprzedaży ruchomości wymienionych wyżej, a powód nie zmodyfikował żądania w tym zakresie, dlatego jego roszczenie w obecnym kształcie w tym zakresie Sąd oddalił jako nieuzasadnione.

O kosztach procesu Sąd rozstrzygnął na podstawie art.100 k.p.c. zgodnie z zasadą stosunkowego ich rozdzielenia. Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie była kwota 17.000 złotych. Sąd umorzył postępowanie w zakresie ruchomości, których wartość wynosiła łącznie 14.000 złotych, oddalając powództwo w pozostałej części, tj. co do kwoty 3.000 złotych. Niemniej, z uwagi na fakt, że Sąd uznał, że traktorek do koszenia trawy z koszem zasypowym o wartości 5.000 zł stanowił własność powoda, zaś ciągnik W. o wartości 5.000 złotych został obligatoryjnie zwolniony przez Komornika Sądowego, bez jakiegokolwiek ingerencji ze strony pozwanej, to w ocenie Sądu w zakresie tych ruchomości o łącznej wartości 10.000 złotych powód jest stroną wygraną, mimo umorzenia postępowania w tym zakresie. W związku z powyższym, w ocenie Sądu powód faktycznie przegrał sprawę w 41 %, zaś pozwany przegrał sprawę w 59 %. Strony winny ponieść koszty procesu w takim stopniu, w jakich każda z nich przegrała sprawę. Pozwany faktycznie poniósł koszty w wysokości 3.087 zł, zaś winien je ponieść w kwocie 1821,33 zł ((...) 41 %), dlatego Sąd zasądził od powoda na rzecz pozwanego R. M. kwotę 1225,67 zł (3087 zł-1821,33 zł) tytułem zwrotu kosztów procesu.

W odniesieniu do nieuiszczonych kosztów sądowych, Sąd także zastosował zasadę stosunkowego ich rozdzielenia. W rezultacie, Sąd obciążył pozwanego kosztami sądowymi w wysokości należnej od zasądzonego roszczenia, tj. łącznie kwotą 712,70 zł, kosztami zaś należnymi od nieuwzględnionej części powództwa w wysokości 495,26 zł obciążył powoda A. M..

Z tych względów, orzeczono jak wyżej.